

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.05.1971, sp. zn. 4 Co 147/7

Číslo: 77/1973

Právní věta: Částka 500 Kčs, do níž není poškozený oprávněn požadovat vůči pojišťovně náhradu škody na věci způsobené provozem nezjištěného vozidla (§ 8 odst. 1 vyhlášky č. 197/1964 Sb.), je podílem na náhradě škody, který si poškozený musí nést sám ze svého, avšak jen jednou, bez ohledu na to, kolika nezjištěnými motorovými vozidly byla škoda způsobena.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 19.05.1971

Spisová značka: 4 Co 147/7

Číslo rozhodnutí: 77

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doprava, Náhrada škody, Pojištění

Předpisy: 197/1964 Sb. § 8

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 77/1973 sb. rozh.

Částka 500 Kčs, do níž není poškozený oprávněn požadovat vůči pojišťovně náhradu škody na věci způsobené provozem nezjištěného vozidla (§ 8 odst. 1 vyhlášky č. 197/1964 Sb.), je podílem na náhradě škody, který si poškozený musí nést sám ze svého, avšak jen jednou, bez ohledu na to, kolika nezjištěnými motorovými vozidly byla škoda způsobena.

(Rozsudek krajského soudu v Českých Budějovicích z 19. 5. 1971, [4 Co 147/71](#))

Okresní soud v Českých Budějovicích uložil žalované státní pojišťovně zaplatit žalobci částku 5740 Kčs z důvodu náhrady škody na havarovaném vozidle podle ustanovení § 8 vyhlášky č. 197/1964 Sb., když vozidlo žalobce havarovalo v důsledku mastnoty na vozovce vzniklé únikem nafty a olejů z nezjištěných motorových vozidel. Co do částky 500 Kčs byla žaloba zamítnuta ve smyslu citovaného předpisu.

Žalovaná v odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně namítala, že nebylo prokázáno, že by škoda byla způsobena konkrétním, byť i nezjištěným motorovým vozidlem. Měla dále za to, že i soud prvního stupně nesprávně vyložil ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 197/1964 Sb. v otázce odečtení částky 500 Kčs od náhrady škody.

Krajský prokurátor navrhl potvrzení napadeného rozsudku s poukazem na výsledky šetření VB o příčině znečištění vozovky naftou a olejem.

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

V projednávané věci odpovídá výsledkům provedeného dokazování závěr soudu prvního stupně o tom, že mastnota na vozovce vznikla únikem nafty a oleje z jednoho či z několika motorových vozidel. Není třeba přímého důkazu o tom, že vozovka byla znečištěna jiným konkrétním vozidlem. Postačí zjištění o tom, že jde o takové znečištění vozovky, aby soud mohl z okolností případu dospět ke skutkovému závěru o znečištění způsobeném jinými vozidly. V projednávané věci soud zjistil skvrny oleje a nafty na vozovce, dále zjistil předchozí pohyby bagrů na ní, a proto správně dospěl k závěru, že skvrna mastnoty na vozovce pochází z provozu jednoho nebo i několika motorových vozidel. Mezi ojetými pneumatikami automobilu žalobce a havárií není příčinná souvislost, neboť tento stav pneumatik není podle znaleckého posudku ani jednou z hlavních příčin nehody, ke které by na zjištěném místě došlo i na nových pneumatikách.

K výkladu ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 197/1964 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel, třeba uvést: Účelem tohoto ustanovení je zajistit náhradu škody tomu, komu byla způsobena škoda provozem nezjištěného motorového vozidla, tedy i ostatním motoristům. Za škody na věcech, tedy i na motorových vozidlech, je pojišťovna povinna hradit jen tu část škody, která přesahuje 500 Kčs. Výklad, který zastávala v řízení žalovaná státní pojišťovna, že totiž lze srazit u škody způsobené na jednom vozidle několika nezjištěnými vozidly tolikrát po 500 Kčs, kolik nezjištěných vozidel škodu způsobilo, neodpovídá znění ani účelu zákona. Částka 500 Kčs uvedená v ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 197/1964 Sb. je podíl, který poškozený musí nést v těchto případech ze svého, ale jen jednou, bez ohledu na to, kolik motorových nezjištěných vozidel mu škodu způsobilo. Opačný výklad by vedl totiž k tomu, že při několika škůdcích by se poškozenému nemusila dostat případně vůbec žádná náhrada. To jistě zamýšleno nebylo a ze znění předpisu to také přesvědčivě dovodit nelze. Předpoklady vzniku nároku podle ustanovení § 8 odst. 2 vyhlášky č. 197/1964 Sb. byly v projednané věci splněny.

Z těchto důvodů byl proto rozsudek soudu prvního stupně potvrzen.